

Carrer Nou del Teatre, 16 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

AISHA

Irlanda, 2022

Direcció: Frank Berry

Guió: Frank Berry

Intèrprets: Letitia Wright, Josh O'Connor,
Abdul Alshareef, Ruth McCabe

Gènere: drama

Durada: 94 minuts

Idioma: anglès

Subtítols: català

Data d'estrena: 30/06/2023

El refugi forçós

El 20 de juny es commemora el Dia Mundial dels Refugiats. Les xarxes socials, sobretot Twitter, es van emplenar d'exemples cinematogràfics que tracten el tema. El ventall anava des de la ciència-ficció de *District 9* (Neill Blomkamp, 2009) fins al realisme de *Mediterráneo* (Marcel Barrena, 2021) passant per *The Swimmers* (Sally El Hosaini, 2022), *The immigrant* (James Gray, 2013) i un munt més de films que, cadascun des de la seva òptica i de manera ben distinta, ens acosten a una realitat dura i, segons sembla, sense solució.

Estem tan acostumats a veure el periple dels refugiats en els mitjans de comunicació que hem creat una crosta de protecció emocional davant de tantes desgràcies alienes. Cada estiu vivim l'arribada, si tenen sort, de persones que busquen un lloc millor per viure i s'embarquen travessant el Mediterrani. Algunes no arriben a port i són notícia per la desgràcia de la seva mort. Els que sí que desembarquen no sabem on van, ni cap on els porten, ni quin futur els depara, es tornen invisibles. Si coneguéssim els destins i les experiències, segurament canviaria la percepció que tenim dels refugiats.

Aisha, escrita i dirigida per Frank Berry, és la història d'una noia nigeriana que fuig del seu país per por de ser assassinada, com ho han estat el pare i el germà, i busca asil a Irlanda. Durant tot el metratge seguirem les seves desventures, veurem com viu en llars d'acollida, com la tracten els blancs irlandesos, com es relaciona amb altres persones refugiades i com la justícia respon a les seves demandes. Amb ella coneixerem de primera mà el dol per separació de la família i de la cultura, l'acompanyarem buscant la seva identitat i viurem la seva arribada a un lloc que l'acull d'una manera més que millorable. Les lleis i els protocols semblen fets per ordenar els documents d'identitat i els visats, no pas per millorar la situació d'unes persones que pateixen.

La pel·lícula transita amb un ritme adequat, pausat, amb la mirada i els gestos de l'actriu Letitia Whright (*Black Panther*, *The Silent Twins*), capaç de transmetre totes les pors, ansietats i preocupacions en la cerca d'un refugi segur. L'acompanya la bonhomia d'en Conor (Josh O'Connor, el príncep Charles de la sèrie *The Crown*), un personatge que reuneix totes les característiques rousseaunianes i que ens dona un bri d'esperança enmig d'una societat capaç de distingir entre ciutadans de primera i de segona i de segregar en camps de concentració que, tot i que més bonics que els de fa vuitanta anys, encara tenen un objectiu poc clar.

L'educadora Jane Elliot (Estats Units, 1933) ha treballat durant dècades per erradicar el racisme i fer trontollar les defenses d'una societat que no tracta de la mateixa manera totes les persones. En una de les seves xerrades, davant d'un públic blanc americà, els interpel·lava amb una pregunta ben senzilla: "Veient com viuen els afroamericans a casa nostra i tal com els tractem, voldríeu ser ells? Els que creguin que sí, que s'aixequin". Ningú no va fer-ho. Ella va seguir: "Reconeixeu que, com a blancs, no tracteu els germans de raça diferent tal com es mereixen. Encara pitjor, doncs, som còmplices de la seva discriminació i no fem res per solucionar-ho".

Jep Soler
Cinema Truffaut